

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

I hr. Kristian Jensens beskrivelse af den stærke økonomi mener jeg, at han glemte et enkelt argument, netop danskernes nej til ØMU'en, som jo også er et væsentligt bidrag til, at vi har så stærk en økonomi.

Kl. 10.55

Så vil jeg spørge hr. Kristian Jensen, hvordan det kan være, når vi nu slynger om os med de her store beløb, som amterne har fået, at man stort set i samtlige amter er nødt til at skære ned på sygehussektoren, på gymnasierne og over for de socialt udstødte – det er de tre områder, amterne beskæftiger sig med. Det er jo det, der er virkeligheden, at der bliver skåret ned alle steder. Hvad er forklaringen på det? Måske kommer forklaringen ved besvarelsen af det her spørgsmål: Hvor stort et skatteprovenutab har skattestoppet indtil dato betydet for staten og dermed for mulighederne for at kunne finansiere velfærdsydelseerne i samfundet?

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg synes, vi skal køre lidt videre i denne her diskussion om økonomisk ansvarlighed.

Hvis man nu slår op på side 396 i forslaget til finanslov, står der, at man skærer i selskabs ligningen i staten med 15,7 pct. Samtidig reklamerer man åbenlyst med, at det betyder færre indtægter i forhold til skattele ligningen, nemlig at man går fra 10 pct. til 8,3 pct. Det vil altså sige, at der er en direkte sammenhæng – hvilket vi har forsøgt at sige i årevis – mellem, hvor mange der sidder og arbejder med selskabs ligning, og hvor mange kroner der kommer ind i kassen. Så når man fyrer hver sjette medarbejder i den statslige ligning, vil det selvfølgelig være sådan, at skatteindtægterne falder.

Hvem kommer de her skatteindtægter så fra? Jamen de kommer fra selskaberne, de store selskaber. Det er altså de rigeste i samfundet, der her indirekte får en skattelettelse af den regering, som ikke engang kan finde skattelettelser til dem med de laveste indkomster i det her samfund. Det vil jeg gerne bede hr. Kristian Jensen bekræfte.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Når hr. Kristian Jensen står her og siger, at regeringen tilføjer forskningsområdet 3,1 mia. kr., må man jo som almindelig borger tro, at der er

tale om, at man har øget bevillingerne. Det er bare ikke tilfældet, det er simpelt hen usandt, at det er en tilførsel.

Det, der er den faktiske tilstand, er, at de samlede offentlige forskningsmidler i bedste fald i 2003 er det, der ligger på 2002-niveau. Når man så ser på overslagsårene, er konsekvenserne, at der i 2006 vil være 1,7 mia. færre kroner til forskning, end der er i år. Hvor er de 3,1 mia. kr. så henne? Prøver hr. Kristian Jensen at tale sig ud af det her gennem banalt talfuskeri?

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Bare for at få slået en ting helt fast: Der er intet talfuskeri i de tal, jeg leverer. Jeg kan i øvrigt sige, at tallet ikke er 3,1 mia. kr., men 3,2 mia. kr., hvis man skal være præcis.

Jeg sagde præcis i min ordførertale, at dermed sikrer vi os, at den danske forskningsindsats bliver holdt på sporet. Forskningen bliver styrket med over 3,2 mia. kr., som er nødvendigt for at undgå den afgrund, som har været i tidligere år. Vi satser på at få holdt det niveau, der har været på forskning, nu her, og vi satser på, at vi langsigtet kan nå op på den Barcelonaerklæring, der siger, at det offentlige skal levere 1 pct. af BNP i forskningsindsats, og det private erhvervsliv skal levere 2 pct. Derfor har vi endnu ikke taget stilling til, hvor mange penge der skal afsættes i 2006, men vi har med den her finanslov lavet et oplæg, der giver forskningsverdenen tryk og økonomien i de kommende 3 år i modsætning til det, der var kendetegnet tidligere, hvor udsigten var et stort fald i bevillingerne, en stor afgrund.

Til hr. Ole Sohn vil jeg sige, at det er sådan, at vi herindefra sikrer de rammer, der er for amterne. Vi sikrer de midler, der er til rådighed, men hvordan midlerne bliver fordelt, er op til amterne selv at finde ud af. Vi har sikret en kommuneaftale, en amtsrådsaftale, der giver amterne en realvækst.

Kl. 11.00

Nu ved jeg godt, at hr. Ole Sohn ikke er enig med os i, at man skal holde væksten i den offentlige sektor i ro, men jeg er alligevel nødt til at sige til hr. Ole Sohn, at det, vi styrer efter med hensyn til vækst i den offentlige sektor, er netop, at vi holder den samlede offentlige sektor inden for en ansvarlig økonomisk politik. Det er det, der er den reelle grænse for, om de offentlige udgifter kan løbe løbsk, som vi så tidligere, eller holdes i kort snor, som vi gør.